

Důvody:

O přípustnosti pořadu práva rozhoduje jen povaha uplatňovaného práva nebo nároku, zda je to právo soukromé, či veřejné (srov. sb. n. s. čís. 1865, 8049), a povahu uplatňovaného práva jest podle § 41 druhý odstavec j. n. posuzovati na základě žalobcových údajů (sb. n. s. čís. 7755, 8217). Žalobkyně přednesla, že učinila za žalovanou stranu náklad, který žalovaná podle zákona byla by měla učiniti sama, a odvozuje tedy žalobní nárok z předpisu § 1042 obč. zák., na nějž v žalobě ostatně i výslovně poukazuje. Jde tudíž o nárok opřený o ustanovení občanského zákoníka, tedy o nárok soukromého práva. Na tom nic nemění okolnost, zda zákonná povinnost k nákladu má snad ráz veřejného práva, a nesejde ani na tom, proč náklad za druhého byl učiněn (sb. n. s. 110, 431, 2305, 3892 a j.). Důvodnému rekursu bylo proto vyhověno a rozhodnuto, jak výše uvedeno, při čemž se podotýká, že stanoví-li § 129 čís. 6 zákona ze dne 16. června 1914, čís. 44 zem. zák. pro Moravu, že okresnímu úřadu jest vyhrazeno, rozhodovati o výši útrat zaviněných zbouráním stavby, jest mu vyhrazeno právě jen toto rozhodování o nikoliv i rozhodování o tom, zda nárok obce odvozovaný z ustanovení § 1042 obč. zák. jest důvodem po právu.

Čís. 11450.

Přípustnost zajišťovací exekuce (§§ 370 a násl. ex. ř.) není vyloučena tím, že jde o pohledávku alternativní, uvedl-li vymáhající věřitel v exekučním návrhu, že si přeje splnění v penězích.

(Rozh. ze dne 4. března 1932, R II 53/32.)

Na základě srovnalých rozsudků nižších soudů, jimiž bylo vyhověno žalobě, by žalovaný byl uznán povinným vydati žalobci 15 beden sádla nebo zaplatiti mu 4.994 Kč, navrhl žalobce povolení zajišťovací exekuce. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Nejde o pohledávku peněžitou, k jejímuž zajištění byla by přípustna zajišťovací exekuce podle § 371 čís. 1 ex. ř., nýbrž o plnění alternativní. Podle § 12 ex. ř. příslušela by vymáhající straně volba teprve při exekuci uhražovací, takže tohoto předpisu na tento případ nelze užiti. Jest proto podle §§ 370 a násl. ex. ř. exekuce zajišťovací v souzeném případě nepřipustná.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Jest správným rekurentův názor, že se ustanovení § 12 ex. ř., jsouc zařazeno mezi všeobecná ustanovení prvního dílu exekučního řádu, vztahuje i na exekuci uhražovací, i na exekuci zajišťovací. Doslov prvního odstavce § 12, »by vydobyto bylo některého z těchto plnění« (Exeku-

tion zur Bewirkung (nikoli Hereinbringung) einer dieser Leistungen), nevylučuje přípustnost zajišťovací exekuce a nevádí tomu ani to, že jde o pohledávku alternativní. Vymáhající věřitel uvedl v exekučním návrhu, že si přeje splnění v penězích a jest tudíž s hlediska řádu exekučního podkladem exekuce pohledávka ryze peněžní po rozumu § 371 čís. 1 ex. ř. Názor rekursního soudu, že ustanovení § 12 ex. ř., poskytující vymáhajícímu věřiteli právo volby teprve při exekuci uhrazovací, na tento případ nelze použít, není správný.

Čís. 11451.

Pojišťovací smlouva.

Předpis § 61 zákona ze dne 23. prosince 1917, čís. 501 ř. zák., nebyl dosud uveden v platnost.

Zda důvody použité pro odepření uznání nároků pojistníka jsou důvodné, posuzuje soud. Uznání nároků pojistníka nebylo odepřeno bezdůvodně, stalo-li se tak proto, že byl pojišťovatel odchylného mínění o rozsahu své povinnosti.

Pojištěním proti povinnému ručení »pro poškození nebo zničení věcí třetí osoby«, nejsou kryty jen škody přímo na věci způsobené, nýbrž i další škody s tím spojené.

Ustanovením pojišťovacích podmínek, že poškozením věcí jest jen jejich ztráta nebo nastavší nedostupnost, byl blíže vyložen jen pojem »poškození« věci krytého pojištěním, nebylo však nic změněno na rozsahu nároku a případné náhrady.

Třebaže z pojištění (proti povinnému ručení) byly výslovně vyloučeny škody způsobené ohněm, výbuchem a teplotou, ručí pojišťovatel po případě i za škodu způsobenou přerušením vedení proudu o vysokém napětí a důsledkem toho nastavším krátkým spojením.

(Rozh. ze dne 4. března 1932, Rv II 146/31.)

Žalující firma byla pojištěna u žalované pojišťovny proti povinnému ručení. Provádějíc kanalizační práce u firmy S., poškodila žalující firma kabel, čímž nastalo přerušení proudu a firma S. byla následkem toho nucena zastavit provoz. Ve sporu žalující firmy proti firmě S. uplatnila tato firma započtením náhradní nárok pro porušení kabelu, načež žalující firma oznámila poškození kabelu pojišťovně, jež však dopisem ze dne 6. prosince 1929 odepřela chrániti žalobkyni, ježto prý škodný případ není kryt pojištěním o povinném ručení. Žalující firma dopisem ze dne 4. dubna 1930 vypověděla pojištění, žalovaná pojišťovna však nevzala výpověď na vědomí. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalující firma na žalované pojišťovně, by bylo zjištěno, že 1. žalovaná pojišťovna jest povinna poskytnouti žalující straně ochranu ve škodném případě firmy S., 2. škodný případ fy S. jest kryt odpovědnostním pojištěním poj. č. 221668, 3. výpověď pojistky o odpovědnostním ručení č. 221668 jest po právu, 4. smlouva o odpovědnostním pojištění poj.